

Lingva Avrea Christianorvm

Ruben, Leonhard

Padibornae, 1606

Capvt 8. Habitationem loquacium esse absq[ue] ianua pulchro exemplo probatur, vti etiam quod hostes prouocent.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56433](#)

CAPVT VIII.

Habitationem loquacium eſe absque ianua
pulchro exemplo probatur, vii etiam
quod hostes prouocent.

Primò enim , habitationem ^{sunt}
eorum esse absq; ianua, quām ^{sine ia-}
fit res periculo coniuncta , docet ^{nua.}
Iob 30. 13. 14. Dissipauerunt itinera
mea, infidialiſ ſunt mihi : & preua-
luerunt, & non fuit, qui ferret auxiliū.
Quasi rupto muro, & aperta ianua
irruerunt super me, & ad meas mife-
rias deuoluti ſunt. Hinc in Vitis Pa-
trum libro de Continentia , ita
ſcribitur. Duo fratres volentes ^{Exem-}
venire ad Anthonium , de loco ^{plum.}
Schythi ingressi ſunt nauē, vt irent
ad eum. Et inuenierunt in ipſa nauī
ſenem, qui & ipſe ad Anthonium
ire volebat: ignorabant autem eū
fratres, & ſedentes in nauī loque-
bantur sermones Patrum , & de
ſcripturis, & rursus de opere ma-
num ſuarum ; ille autem ſenex

per

per omnia tacebat. Cùm autem venissent ad portum, agnouerunt & ipsum senem proficisci velle ad Abbatem Anthonium. Cùm autē venissent ad eum, dicit eis Abbas Anthonius. Bonum comitem itineris inuenistis senem hunc. Dixit autem & seni: Bonos fratres inuenisti tecum Abbas. Dicit ei senex: Boni sunt quidem, sed habitatione eorū non habet ianuam. Quicunq; vult intrat stabulū & soluit asinum. Hoc autem dicebat, quia quodcunq; eis ascendebat in os, loquebantur. Hæc ibi. Meritò ergo dicimus cum Job. Quod in aper tam ianuā loquacium irruunt inimici, & de bonis nostris agunt prædas, ac tandem direptis omnibus, ad nostras miserias deuoluti, subsannant nos. Vide plura infrà cap. 16, numero 2.

Secundò hostes prouocat, id quod vaticinio Isaiæ 8. 5. 6. 7. 8.

Hosti
bus pa
tent.

osten-

